

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

et tilskud til de lokale publikumsorganisationers administration af abonnementerne på for tiden 50 øre pr. administreret billet samt det ovennævnte tilskud til billetkøbsordningerne for unge under uddannelse, svarende til 20 pct. af billetprisen.

Som loven og bemærkningerne er affattet, påregnes det, at kommuner deltager med tilskud til billetkøbsordninger. Det vil derfor ikke uanset de konstaterede økonomiske og administrative problemer være muligt at gennemføre en ændring, således at staten yder hele den offentlige støtte. Jeg føler mig heller ikke overbevist om, at det selv med de nævnte vanskeligheder alt taget i betragtning ville være den rigtigste løsning. Imidlertid skal teaterloven revideres i det kommende folketingsår, og jeg kan give tilsagn om, at vi vil lade dette spørgsmål indgå i ministeriets arbejde med revision af teaterloven.

Af *Axel Ivan Pedersen* til socialministeren (24. juni 1968):

„Hvorpå begrundes ministeren de i dagspressen fremsatte bemærkninger om retningslinjer for strukturen i den fremtidige sociallovgivning på et tidspunkt, hvor der ikke er taget nogen beslutning i socialreformkommissionen?“

Begrundelse.

Når jeg på baggrund af, at socialreformkommissionen i sit sidste plenarmøde vedtog en tidsplan, der sigter på at nå til vejs ende i løbet af næste år, og at der ikke i kommissionen eller dens strukturudvalg er truffet nogen beslutning, har stillet mit spørgsmål til socialministeren, er det, fordi jeg ønsker at vide, om man på regeringsplan er indstillet på at afvente kommissionsbetænkning, eller om man har i sinde at foregribe dette ved fremsættelse af lovforslag, der bygger på en ensidig politisk indstilling.

Socialminister *Nathalie Linds* svar (1. juli 1968):

Jeg går ud fra, at spørgeren sigter til et interview, som bragtes i Frederiksborg Amts Avis den 23. juni. I dette interview nævnte jeg bl. a., at vi allerede til efteråret må have resultater i form af principskitser.

Jeg kan oplyse, at jeg for nylig har haft en drøftelse med kommissionens formand om det arbejdspress, som jeg ved at kommissionen er udsat for. Baggrunden herfor er, at vi i den kommende tid står over for gennemførelse af vidtrækkende reformer på en række områder: kommunestruktur, byrdefordeling, opgavefordeling, kildeskat osv. På alle disse områder berøres betydningsfulde sociale hensyn, og det er derfor vigtigt — og jeg tror, at spørgeren deler denne opfattelse — at hensynet til det sociale trykkesystem så tidligt, som det er muligt, sikres god plads ved afgørelserne af disse andre spørgsmål. Ikke mindst fra de kommunale organisationers side — og spørgeren, der i kommissionen repræsenterer en af disse, ved det måske bedre end nogen — har man understreget betydningen af, at hovedlinjerne i den fremtidige sociale opbygning også kan indgå i overvejelserne om bl. a. kommunestrukturen.

Interviewet kom videre ind på spørgsmålet om sygekassernes fremtid. Det kan ikke været nyt for spørgeren, at der i regeringen er den opfattelse, at det er uheldigt at fortsætte med det nuværende bås-system. Dette betyder selvfølgelig ikke, at de mange og vigtige opgaver, som i dag er henlagt til sygekasserne, ikke også skal løses i fremtiden.

Jeg kan i øvrigt berolige spørgeren med, at regeringen vil lade kommissionsbetænkningen indgå i sine overvejelser, og det er mit håb, at de afgørelser, som vi hen ad vejen bliver stillet over for, kan træffes i et bredt samarbejde i kommissionen.

Af *Valbak* til socialministeren (24. juni 1968):

„Mener ministeren, at Bråskovgårds bygningsmæssige indretning giver en forsvarelig ramme for behandlingen af ungdomsforsorgens vanskeligste klientel?“

Begrundelse.

I 1959 erklærede daværende socialminister Bomholt, at Bråskovgårds bygninger burde jævnes med jorden, da de var helt uegnede til formålet. Siden har man haft forskellige planer om et nyt statsungdomshjem til afløsning for Bråskovgård, men ingen af disse planer er bragt til udførelse. Fra 1. april 1965 har man godkendt Bråskov-